

Forslag til lov

om tillæg til lov nr. 279 af 11. november 1931 vedrørende internationalprivatretlige bestemmelser mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ægteskab, adoption og værgemål.

(Fremsat den 20. oktober 1953 af justitsminister *Hans Hækkerup*).

Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte i kraft bestemmelserne i den under 26. marts 1953 indgåede overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konven-

tionen mellem samme stater af 6. februar 1931 indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved den i Stockholm den 6. februar 1931 indgåede konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål tilvejebragtes der for de af konventionen omfattede retsområder internationalprivatretlige regler til lettelse af det mellemstatlige retlige samkvem mellem de nordiske lande.

Ved lov nr. 279 af 11. november 1931 blev der tilvejebragt hjemmel for gennemførelsen af de i konventionen indeholdte regler, som derefter blev bekendtgjort ved bekendtgørelse nr. 323 af 28. december 1931 og sat i kraft ved anordning nr. 325 af 30. december 1931.

Konventionens afsnit om ægteskab indeholder i artikel 1 den regel, at hvis en statsborger i en af de kontraherende stater vil indgå ægteskab for en af de andre staters myndigheder, skal hans ret til at indgå ægteskabet bedømmes efter loven i denne stat, såfremt han i de sidste 2 år har været og fremdeles er bosat der, men ellers efter loven i den stat, hvor han har statsborgerret.

Efter artikel 2 gælder om lysning og vielse

loven i den stat, for hvis myndighed ægte-skabet indgås.

I artiklerne 7—9 gives regler om separa-tion og skilsmisse.

De i konventionen indeholdte regler har stort set virket tilfredsstillende. Der har dog vist sig praktisk trang til en ændring i bestemmelserne i artikel 2 til opnåelse af, at en lysning, der er foretaget i et af de nordiske lande, kan danne grundlag for en vielse i et af de andre lande. Ved konventionens indgåelse i 1931 var derhos separations-instituttet ukendt i finsk ret, og af hensyn hertil blev der i artiklerne 7 og 9 optaget særregler for de tilfælde, hvor en separations-sag efter konventionens øvrige bestemmelser skulle afgøres i Finland, og for de tilfælde, hvor der blev tale om at meddele en finsk statsborger separation i et af de andre lande. Efter at separationsinstituttet er indført i Finland ved lov af 23. september 1948, er disse særregler overflødige, og der har mellem de nordiske lande været enighed om, at de bør ophæves.

Med henblik på ændring af de nævnte artikler 2, 7 og 9 er der den 26. marts 1953

9 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

i Stockholm indgået den som bilag optrykte overenskomst, og foranstående lovforslag har til formål at skabe hjemmel for de vedtagne ændringer gennemførelse. Med hen-syn til de enkelte ændringer bemærkes:

ad artikel 2:

Som foran nævnt bestemmer denne artikel i dens hidtidige affattelse, at om lysning og vielse gælder loven i den stat, for hvis myndighed ægteskabet indgås. Når der tales om lysning, sigtes der ikke alene til spørgsmålet om, hvorvidt der overhovedet skal foretages en kundgørelse om det påtænkte ægteskab, og på hvilken måde sådan kundgørelse skal finde sted, men der sigtes også til de regler, der gælder om den forudgående prøvelse af, om ægteskabsbetingelserne er til stede.

Denne regel bibringes, således at brudefolkene altid kan lade lyse i det land, hvor ægteskabet ages indgået. Da ordet „lysning“ efter almindelig dansk sprogbrug kun omfatter den publikation af det forestående ægteskab, der skal finde sted, før vielsen kan foretages, har man ændret teksten, således at det tydeligt fremgår, at ordet „lysning“ i konventionen anvendes som omfattende tillige fremgangsmåden ved de borgerlige myndigheders prøvelse af ægteskabsbetin-gelsernes tilstedeværelse.

Som ny regel indføres i artikel 2, 2. stk., en bestemmelse om, at lysning — derunder prøvelse af ægteskabsbetingelserne — i vielseslandet ikke kræves, hvis lysning er foretaget i et af de andre nordiske lande, og denne lysning stadig har virkning. Herefter kan brudefolkene med et lysningsbevis, der er udstedt i et af de nordiske lande, gå direkte til vilesesmyndighederne i et af de andre lande. Der er dog gjort den indskrænkning i reglen, at den kun gælder, såfremt der ved prøvelsen af ægteskabsbetingelserne i lysningslandet er anvendt samme lov, som ville være blevet anvendt i vielseslandet, hvis ægteskabsbetingelserne var blevet prøvet der.

Eksempelvis kan nævnes, at to svenske statsborgere, der har ladet lyse i Sverige og rejser til Danmark for at indgå ægteskab, kan blive viet her uden ny lysning, idet ægteskabsbetingelserne i Sverige er prøvet efter svensk ret, og det samme ville i hen-hold til konventionens artikel 1 have været tilfældet her, hvis ægteskabsbetingelserne

skulle prøves her. Har en dansk statsborger, der har været bosat i Sverige i mindre end 2 år, og en svensk statsborger ladet lyse i Sverige, kan de blive viet her uden ny lysning, da ægteskabsbetingelserne i Sverige er prøvet efter dansk ret for den danske parts vedkommende og efter svensk ret for den svenske parts vedkommende, og det samme ville være tilfældet her i landet, hvis ægte-skabsbetingelserne skulle prøves her.

Som eksempel på et tilfælde, hvor en lysning, der er foretaget i et af de nordiske lande, ikke afgiver grundlag for vielse i et af de andre lande, kan nævnes det tilfælde, at en dansk statsborger i mere end to år har været bosat i Sverige og i Sverige ladet lyse til ægteskab med en svensk statsborger i den hensigt at lade vielsen foretage her i landet. Her vil ægteskabsbetingelserne ved lysningen i Sverige være prøvet efter svensk ret for begge partners vedkommende, medens de for den danske parts vedkommende her i landet ville være at prøve efter dansk ret. Uden for konventionen falder tilfælde, hvor parterne har statsborgerret i samme land og ønsker vielsen foretaget i dette land.

ad artikel 7 og 9:

Konventionens artikel 7 er sålydende:

„Spørgsmål om separation eller skilsmissé mellem statsborgere i de kontraherende stater afgøres i den stat, hvor begge ægte-fæller er bosat, eller hvor de senest har været bosat samtidig og en af dem fremdeles er bosat.“

Kan sagen ikke efter første stykke afgøres i nogen af staterne, eller skulle afgørelse om separation, eller skilsmissé på grundlag af separation, mellem ægtefæller, som ikke er finske statsborgere, efter første stykke træffes i Finland, kan afgørelsen træffes i en stat, hvor en af ægtefællerne har statsbor-gerret.

Skilsmissé på grundlag af separation kan altid meddeles i en stat, hvor begge ægte-fæller har statsborgerret.“

Artikel 9 har følgende ordlyd:

„Ved de i artiklerne 7 og 8 nævnte afgørelser anvendes i hver stat den der gældende lov. Afgørelse om deling af formuen og om skadeserstatning træffes dog altid efter den lov, som ifølge artikel 3 er bestemmende

for ægtefællernes formueforhold. Separation kan ikke meddeles finsk statsborger, medmindre han er og i de sidste to år har været bosat i den stat, hvor separation soges.

Separation, som er opnået i en af staterne, giver i de andre stater samme ret til skilsmisse som en der meddelt separation.“

Efter at separationsinstituttet ved lov af

23. september 1948 er blevet indført i Finland med virkning fra 1. december 1948, savnes der anledning til at bibe holde de i disse artikler indeholdte særregler vedrørende Finland, og de kontraherende stater er derfor blevet enige om, at ordene i artikel 7, 2. stk. „eller skulle ... i Finland“ og artikel 9, 1. stk., 3. punktum, udgår.

Bilag.

Overenskomst.

Hans Majestæt Kongen af Danmark, Republiken Finlands Præsident, Republikens Islands Præsident, Hans Majestæt Kongen af Norge og Hans Majestæt Kongen af Sverige, som har besluttet at indgå en overenskomst angående ændring af ordlyden af artiklerne 2, 7 og 9 i den mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige den 6. februar 1931 afsluttede konvention indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål, har udnævnt til deres befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin overordentlige og befuldmægtigede ambassadør i Stockholm, Knud Aage Monrad-Hansen;

Republikens Præsident:

Republikens overordentlige gesandt og befuldmægtigede minister i Stockholm, Georg Achates Gripenberg;

Republikens Islands Præsident:

Republikens overordentlige gesandt og befuldmægtigede minister i Stockholm Helgi Pálson Briem;

Hans Majestæt Kongen af Norge:

Sin overordentlige og befuldmægtigede ambassadør i Stockholm, Birger Bergersen;

Sopimus.

Suomen Tasavallan Presidentti, Hänen Majesteettinsa Tanskan Kuningas, Islannin Tasavallan Presidentti, Hänen Majesteettinsa Norjan Kuningas ja Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas, päättettyään tehdä Suomen, Tanskan, Islannin, Norjan ja Ruotsin kesken sopimuksen näiden valtioiden välillä 6 päivänä helmikuuta 1931 solmitun, avioliittoa, lapsesiottamista ja holhousta koskevia kansainvälist-yksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävän sopimuksen 2, 7 ja 9 artiklain muuttamisesta, ovat määäränneet valtuuteen tuikseen:

Suomen Tasavallan Presidentti:

Tasavallan erikoislähetyllään ja täysivaltaisen ministerin Tukholmassa Georg Achates Gripenbergin;

Hänen Majesteettinsa Tanskan Kuningas:

Tukholmassa olevan täysivaltaisen erikoissuurlähetyllänsä Knud Aage Monrad-Hansenin;

Islannin Tasavallan Presidentti:

Tasavallan erikoislähetyllään ja täysivaltaisen ministerin Tukholmassa Helgi Pálson Briemin;

Hänen Majesteettinsa Norjan Kuningas:

Tukholmassa olevan täysivaltaisen erikoissuurlähetyllänsä Birger Bergersenin;

Överenskommelse.

Republiken Finlands President, Hans Majestæt Konungen av Danmark, Republiken Islands President, Hans Majestæt Konungen av Norge och Hans Majestæt Konungen av Sverige, vilka beslutat att ingå en överenskommelse angående ändring av lydelsen av artiklarna 2, 7 och 9 i den mellan Finland, Danmark, Island, Norge och Sverige den 6 februari 1931 avslutade konventionen innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, hava till sina fullmäktige utsett:

Republiken Finlands President:

Republikens utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Stockholm Georg Achates Gripenberg;

Hans Majestæt Konungen av Danmark:

Sin utomordentliga och befullmäktigade ambassadör i Stockholm Knud Aage Monrad-Hansen;

Republikens Islands President:

Republikens utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i Stockholm Helgi Pálson Briem;

Hans Majestæt Konungen av Norge:

Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud i Stockholm, ambassadören Birger Bergersen;

Samningur.

Forseti lýðveldisins Íslands, Hans Hátign konungur Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans Hátign konungur Noregs og Hans Hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa komið sér saman um að gera með sér milliríkjjasamning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breytingar á 2. 7. og 9. grein í milliríkjjasamningi þeim, sem ofangreind ríki gerðu með sér þann 6. febrúar 1931 og hefir að geyma alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um ljúskap, ættleiðingu og lögráðamenku, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Forseti lýðveldisins Íslands:

sérlegan sendiherra lýðveldisins og ráðherra með umboði í Stokkhólmi dr. Helga P. Briem;

Hans Hátign konungur Danmerkur:

sérlegan sendiráðherra sinn með umboði í Stokkhólmi Knud Aage Monrad-Hansen;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

sérlegan sendiherra lýðveldisins og ráðherra með umboði í Stokkhólmi Georg Achates Gripenberg;

Hans Hátign konungur Noregs:

sérlegan sendiráðherra sinn með umboði í Stokkhólmi Birger Bergersen;

Overenskomst.

Hans Majestet Norges Konge, Hans Majestet Kongen av Danmark, Republikken Finnlands President, Republikken Islands President og Hans Majestet Kongen av Sverige, som har besluttet å inngå en overenskomst mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om endret ordlyd av artiklene 2, 7 og 9 i den konvensjon som ble avsluttet mellom de samme stater 6. februar 1931 inneholdende internasjonalprivatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål, har til sine befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:

Sin overordentlige og befullmektigede sendemann i Stockholm, ambassadör Birger Bergersen;

Hans Majestet Kongen av Danmark:

Sin overordentlige och befullmäktigade ambassadör i Stockholm Knud Aage Monrad-Hansen;

Republikken Finlands President:

Republikkens overordentlige og befullmektigede sendemann i Stockholm, minister Georg Achates Gripenberg;

Republikken Islands President:

Republikkens overordentlige och befullmäktigade ambassadör i Stockholm, minister Helgi Pálson Briem;

Överenskommelse.

Hans Majestät Konungen av Sverige, Hans Majestät Konungen av Danmark, Republiken Finlands President, Republikken Islands President och Hans Majestät Konungen av Norge, vilka beslutat att ingå en överenskommelse angående ändring av lydelsen av artiklarna 2, 7 och 9 i den mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge den 6 februari 1931 avslutade konventionen innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, hava till sina fullmäktige utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin Minister för Utrikes Ärendena, Hans Excellens Bo Östen Undén;

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin Utomordentlige och Befullmäktigade Ambassadör i Stockholm Knud Aage Monrad-Hansen;

Republikens Finlands President:

Republikens Utomordentliga Sändebud och Befullmäktigade Minister i Stockholm Georg Achates Gripenberg;

Republikken Islands President:

Republikens Utomordentliga Sändebud och Befullmäktigade Minister i Stockholm Helgi Pálson Briem;

Hans Majestæt Kongen af Sverige:
Sin udenrigsminister, Hans Excellence Bo Östen Undén;

hvilke, behørigt befuldmægtigede, er kommet overens om, at nedennævnte artikler i ovennævnte konvention af 6. februar 1931 skal have følgende ændrede ordlyd:

Artikel 2.

Om lysning, herunder prøvelse af ægteskabsbetingelserne, og om vielse gælder loven i den stat, for hvis myndighed ægteskabet indgås.

Lysning efter nævnte lov kræves dog ikke, hvis lysning, der er foretaget efter loven i en anden af staterne, stadig har virkning, og hver af brudefolkene herved er fundet at have ret til at indgå ægteskabet efter den lov, som i vielseslandet skal lægges til grund ved afgørelsen af dette spørgsmål. Dette gælder, selv om kun den ene af brudefolkene er statsborger i en anden af de kontraherende stater end den, for hvis myndighed ægteskabet indgås, og den anden er statsborger i vielseslandet.

Artikel 7.

Spørgsmål om separation eller skilsmissé mellem statsborgere i de kontraherende stater afgøres i den stat, hvor begge ægtefæller er bosat, eller hvor de senest har været bosat samtidig, og en af dem fremdeles er bosat.

Hänen Majesteettinsa Ruotsin Kuningas:
Ulkoasiainministerinsä, Hänen Ylhäisyytensä Bo Östen Undénin;

jotka, siihen asianmukaisesti valtuutettuna, ovat sopineet seuraavien, edellä mainittuun 6 päivänä helmikuuta 1931 tehtyyn sopimukseen sisältyvien artiklain muuttamisesta näin kuuluviksi:

2 artikla.

Kuuluttamisesta, siihen luettuna avioesteiden tutkimistapa, ja vihkimisestä on voimassa sen valtion laki, johon vihkimisviranomainen kuuluu.

Mainitun lain mukaista kuuluttamista ei kuitenkaan vaadita, jos kuulutus, joka edelleen on voimassa, on toimitettu jonkin toisen sopimusvaltion lain mukaan ja kummallakin kihlatuista on tällöin havaittu olevan oikeus mennä avoliittoon sen lain mukaan, joka vihkimismaassa on pantava perusteeksi sanottua kysymystä tutkittaessa. Mitä tässä on sanottu, on sovellettava silloinkin, kun ainoastaan toinen kihlatuista on muun kuin sen sopimusvaltion kansalainen, johon vihkimisviranomainen kuuluu, ja toinen on vihkimismaan kansalainen.

7 artikla.

Vaativius asumus- tai avioeron myöntämisestä sopimusvaltioiden kansalaissille otetaan tutkittavaksi siinä valtiossa, jossa kumpaisella-kin puolisolla on kotipaikka tai jossa heillä viimeksi on samaan aikaan ollut kotipaikka ja jossa toinen heistä edelleen asuu.

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Sin Minister för utrikes ärendena, Hans Excellens Bo Östen Undén;

vilka, därtill behörigen befullmäktigade, överenskommit om att följande artiklar uti ovanberörda konvention den 6 februari 1931 skola ha-va denna ändrade lydelse:

Artikel 2.

Om lysning, däri inbegripet sättet för hindersprövning, och om vigsel gäller lagen i den stat, vigselmyndigheten tillhör.

Lysning enligt nämnda lag krävs dock icke, därest lysning, som alltjämt äger giltighet, fullbordats enligt lagen i någon annan av staterna samt vardera av de trolovade därvid befunnits äga rätt att ingå äktenskapet enligt den lag, som i vigsellandet skall läggas till grund vid prövningen av denna fråga. Vad nu sagts skall gälla även om allenast den ena av de trolovade är medborgare i annan födragsslutande stat än den, vigselmyndigheten tillhör, och den andra är medborgare i vigsellandet.

Artikel 7.

Yrkande om hemskillnad eller äktenskapsskillnad mellan medborgare i födragsslutande stat upptages i den stat, där båda makarna hava hemvist eller där de senast haft hemvist samtidigt och endera alltjämt är bosatt.

Hans Hátign konungur
Svíþjóðar:
utanríkisráðherra sinn,
hans hágöfgi Bo Östen
Undén;

sem að fengnum nauðsynlegum umboðum, hafa
orðið ásáttir um, að eftir-
farandi greinar í ofangrein-
dum samningi, dags. 6. fe-
brúar 1931, skuli breytast
svo, að þær hljóði svo:

2. grein.

Um lýsingu, þar með talin
tilhögun á gæzlu víglus-
kilyrða, og um víglu gilda
lög ríkis víglumanns bess,
er gengið er í hjúskapinn fyrir.

Lýsingar samkvæmt þeim
lögum er þó ekki krafist, ef
lysing, sem enn er í gildi,
hefir verið framkvæmd,
samkvæmt lögum einhvers
hinna ríkjanna, og bæði hjónaefni
hafa reynzt eiga rétt
til að ganga í hjúskap sam-
kvæmt þeim lögum, sem beita
skal í vígluríki við mat á því
atriði. Þetta gildir einnig
þótt aðeins annað hjónaefna
sé borgari í öðru samningsríki
en ríki víglumanns og hitt
á ríkisfesti í víglu-ríki.

7. grein.

Krafa um skilnað að borði
og seng eða fullan lögskilnað
hjóna, sem eru ríkisborgarar
í samningsríkjunum, ákvá-
ðast í því ríki, sem bæði
hjónanna eiga heimilisfang í,
eða þau hafa seinast átt
búsetu í samtímis og annað
þeirra á ennþá heimilisfang í.

Hans Majestet Kongen av
Sverige:
Sin Utentiksminister, Hans
Excellense Bo Östen Undén;

som, behörig befullmek-
tiget, er kommet överens om
att fölgande artikler i den
ovenför omhandlade konven-
sionen av 6. februari 1931 skal
ha denne endrede ordlyd:

Artikel 2.

Om lysning, derunder inn-
befattet fremgangsmåten ved
prövning av brudfolkenes
rett til å inngå ekteskapet, og
vigsel gjelder loven i den stat
for hvis myndighet ekteska-
pet inngås.

Lysning etter denne lov
kreves dog ikke såfremt lys-
ning som fremdeles har virk-
ning, er foretatt etter loven
i en annen av statene, og
hver av brudfolkene derved
er blitt funnet å ha rett til å
inngå ekteskapet etter den
lov som i vigselslandet skal
legges til grunn ved pröv-
ningen av dette spørsmål.
Dette gjelder også om bare
den ene av brudfolkene er
statsborger i en annen kon-
traherende stat enn den for
hvis vigselsmyndighet ekte-
skapet inngås og den andre
er statsborger i vigselslandet.

Artikel 7.

Krav om separasjon eller
skilsmisse mellom statsbor-
gere i de kontraherende sta-
ter avgjøres i den stat hvor
begge ektefeller er bosatt,
eller hvor de senest har hatt
bopel samtidig og en av dem
fremdeles er bosatt.

Hans Majestät Konungen
av Norge:

Sitt Utomordentliga och
Befullmäktigade Sändebud i
Stockholm, Ambassadören
Birger Bergersen;

vilka, därtill behörigen be-
fullmäktigade, överenskom-
mit om att följande artiklar
uti ovanberörda konvention
den 6 februari 1931 skola
hava denna ändrade lydelse:

Artikel 2.

Om lysning, däri inbegripet
sättet för hindersprövning,
och om vigsel gäller lagen i
den stat, vigselsmyndigheten
tillhör.

Lysning enligt nämnda lag
kräves dock icke, därest lys-
ning, som alltjämt äger giltig-
het, fullbordats enligt lagen
i någon annan av staterna
samt vardera av de trolovade
därvid befunnits äga rätt att
ingå äktenskapet enligt den
lag, som i vigselandet skall
läggas till grund vid pröv-
ningen av denna fråga. Vad
nu sagts skall gälla även om
allenast den ena av de tro-
lovade är medborgare i an-
nan födragsslutande stat än
den, vigselsmyndigheten till-
hör, och den andra är med-
borgare i vigselandet.

Artikel 7.

Yrkande om hemskillnad
eller äktenskapsskillnad mel-
lan medborgare i födrag-
slutande stat upptages i den
stat, där båda makarna hava
hemvist eller där de senast
haft hemvist samtidigt och
endera alltjämt är bosatt.

Kan sagen ikke efter første stykke afgøres i nogen af staterne, kan afgørelsen træffes i en stat, hvor en af ægtefællerne har statsborgerret.

Skilsmisse på grundlag af separation kan altid meddeles i en stat, hvor begge ægtefæller har statsborgerret.

Artikel 9.

Ved de i artiklerne 7 og 8 nævnte afgørelser anvendes i hver stat den der gældende lov. Afgørelse om deling af formuen og om skadeserstatning træffes dog altid efter den lov, som ifølge artikel 3 er bestemmende for ægtefællerne formueforhold.

Separation, som er opnået i en af staterne, giver i de andre stater samme ret til skilsmisse som en der meddelt separation.

Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal deponeres i det svenske udenrigsministeriums arkiv, så snart ske kan.

Overenskomsten træder i kraft på den første dag i den kalendermåned, som følger næst efter, at ratifikationsinstrumenterne er blevet deponeret. Den udgør en integrerende del af konventionen af 6. februar 1931 indeholdende internationalprivatretlige bestemmelser om ægteskab, adoption og værgemål og kan derfor ikke opsiges særskilt.

Til bekræftelse heraf har de respektive befudmægtigede

Jos vaatimusta ei ensimmäisen momentin mukaan voida ottaa tutkittavaksi missään sopimusvaltiossa, voidaan vaatimus tehdä siinä valtiossa, jonka kansalainen jompikumpi puolisoista on.

Asumuseroon perustuva avioerovaltimus voidaan aina tehdä siinä valtiossa, jonka kansalaisia molemmat puolisot ovat.

9 artikla.

Tutkittaessa 7 ja 8 artiklassa mainittuja kysymyksiä noudatetaan jokaisessa valtiossa siellä voimassa olevaa lakia. Ositusta ja vahingonkorvausta koskevat asiat on kuitenkin aina ratkaistavaa sen lain mukaan, jota 3 artiklan mukaan on sevellettava puolisoiden varallisuusuhteisiin.

Asumusero, joka on saatu jossakin sopimusvaltiossa, tuottaa toisessa sopimusvaltiossa saman oikeuden avioeroon kuin siinä valtiossa myönnetyt asumusero.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Ruotsin ulkoasiaindepartementin arkistoona niin pian kuin se voi tapahtua.

Sopimus tulee voimaan ratifioimiskirjain tallettamista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä. Se muodostaa erotta mattoman osan 6 päivänä helmikuuta 1931 tehdystä, avoliittoa, lapseksiantamista ja holhousta koskevia kansainvälyksityisoikeudellisia määräyksiä sisältävästä sopimuksesta, eikä sitä sentähden voida erikseen irtisanoa.

Tämän vakuudeksi ovat valtuutetut allekirjoittaneet

Kan yrkandet ej enligt första stycket upptagas i någon av staterna, må yrkandet väckas i stat, där endera maven är medborgare.

Yrkande om äktenskapsskillnad på grund av hemskillnad må städse väckas i stat, där båda makarna är medborgare.

Artikel 9.

Vid prövning av frågor, som avses i artiklarna 7 och 8, användes i varje stat där gällande lag. Frågor om avvittring och skadestånd skola dock städse avgöras efter den lag, som enligt artikel 3 är tillämplig å makarnas förmögenhetsförhållanden.

Hemskillnad, som vunnits i en av staterna, medför i de övriga samma rätt att erhålla äktenskapsskillnad, som om den vunnits i den staten.

Denna överenskommelse skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola depонeras i svenska utrikesdepartementets arkiv så snart ske kan.

Överenskommelsen träder i kraft å första dagen i den kalendermåned, som infaller näst efter det ratifikationshandlingarna deponerats. Den utgör en integrerande del av konventionen den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förflyttnad och kan därför ej särskilt uppsägas.

Till bekräftelse härav hava de respektive fullmäktige un-

Nú er ekki samkvæmt fyrstu málsgrein hægt að ákvarða um málið í neinu ríkjanna, og má þá gera út um málið því ríki, þar sem annað hjónanna á ríkisfang.

Lögskilnað eftir skilnað að borði og seng má ávalt veita í ríki, sem bæði hjónanna eiga ríkisborgararétt í.

9. grein.

Í sérhverju ríkinu ber að fara eftir þar gildandi lögum um ákvarðanir þær, sem nefndar eru í 7. og 8. gr. Eignaskifti og skaðabætur ákvarðast þó ávalt eftir þeim lögum, sem samkvæmt 3. grein gilda um fjármál hjónanna.

Skilnaður að borði og seng, sem fengist hefir í einu ríkjanna, veitir í hinum ríkjunum sama rétt tillögskilnaðar sem skilnaður að borði og seng, et þar hefir fengist.

Samning þenna skal fullgilda og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í skjalasafni sánska utanríkisráðuneytisins, eins fljótt og auðið er.

Samningur þessi öðlast gildi fyrsta dag næsta almanaksmánaðar, eftir að fullgildingarskjölín hafa verið afhent. Hann telst fullkomna samninginn, dags. 6. febrúar 1931, sem hefir að geyma alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráðamensku og er því ekki hægt að segja honum upp sérstaklega.

Pessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir

10 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Kan kravet ikke etter förste ledd avgjöres i noen av statene, kan avgjörelsen trefes i en stat, hvor en av ektefellene har statsborgerrett.

Skilsmissa på grunnlag av separasjon kan i ethvert tilfelle meddeles i den stat hvor begge ektefeller har statsborgerrett.

Artikkel 9.

Ved de avgjörelser som omhandles i artiklene 7 och 8, användes i hver stat den der gjeldende lov. Avgjörelser om deling av formuen och om skadeserstatning skal dog i ethvert tilfelle treffes efter den lov som ifölge artikkel 3 är bestemmende för ektefelenes formuesforhold.

Separasjon som er opnådd i en av statene, gir i de andre stater samme rett til skilsmissa som en der meddelt separasjon.

Denne överenskomst skal ratificeras, och ratifikationsdokumentene skal deponeras i det svenska Utenriksdepartementets arkiv så snart skje kan.

Overenskomsten trer i kraft på den första dag i den måned som följer efter deponeringen av ratifikationsdokumentene. Den utgör en integrerande del av konvensjonen av 6. februari 1931 innehöldende internasjonalprivatrettslige bestemmelser om ekteskap, adopsjon og vergemål og kan derfor ikke oppsies særskilt.

Til bekrefteelse herav har de respektive befullmektigede

Kan yrkandet ej enligt första stycket upptagas i någon av staterna, må yrkanget väckas i stat, där endera mäken är medborgare.

Yrkande om äktenskapsskillnad på grund av hemskillnad må städse väckas i stat, där båda makarna äro medborgare.

Artikel 9.

Vid prövning av frågor som avses i artikelarna 7 och 8, användes i varje stat där gällande lag. Frågor om bodelning och skadestånd skola dock städse avgöras efter den lag, som enligt artikel 3 är tillämplig å makarnas förmögenhetsförhållanden.

Hemskillnad, som vunnits i en av staterna, medför i de övriga samma rätt att erhålla äktenskapsskillnad, som om den vunnits i den staten.

Denna överenskommelse skall ratificeras, och ratifikationshandlingarna skola deponeras i svenska utrikesdepartementets arkiv så snart ske kan.

Överenskommelsen träder i kraft å första dagen i den kalendermånad, som infaller näst efter det ratifikationshandlingarna deponerats. Den utgör en integrerande del av konventionen den 6 februari 1931 innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap och kan därför ej särskilt uppsägas.

Till bekräftelse härv hava de respektive fullmäktige un-

undertegnet nærværende overenskomst og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i Stockholm, i et eksemplar på hvert af følgende sprog: dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, og for det svenske sprogs vedkommende i to tekster, en for Sverige og en for Finland, den 26. marts 1953.

For Danmark:

K. MONRAD-HANSEN

(L. S.)

tämän sopimuksen ja varustaneet sen sineteillään.

Laadittu Tukholmassa 26 päivänä maaliskuuta 1953 yhtenä suomen-, tanskan-, islandin-, norjan- ja ruotsinkielisenä kappaleena, jossa ruotsiksi on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

dertecknat denna överenskommelse och försett den samma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm, i ett exemplar på finska, danska, isländska, norska och svenska språken, och för såvitt angår svenska språket i två texter, en för Finland och en för Sverige, den 26 mars 1953.

Suomen puolesta:

G. A. GRIPENBERG

(L. S.)

sig undirritað þennan samning og sett undir hann innsgili sín.

Gert í einu eintaki á íslensku, dönsku, finsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og hinum fyrir Svíþjóð, hinn 26. mars 1953.

undertegnet denne overenskomst og forsynt den med sine segl.

Utförda i Stockholm i ett exemplar på det norska, danska, finska, islandska och svenska språk, och för så vidt angår det svenska språket i to tekster, en för Finland och en för Sverige, den 26 mars 1953.

dertecknat denna överenskommelse och försett den samma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm, i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, och för såvitt angår svenska språket i två texter, en för Sverige och en för Finland, den 26 mars 1953.

Fyrir Ísland:

HELGI P. BRIEM
(L. S.)

For Norge:

BIRGER BERGERSEN
(L. S.)

För Sverige:

ÖSTEN UNDÉN
(L. S.)